ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 16ης Απριλίου 2015*

«Τελωνειακή ένωση — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Εισαγωγή του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Ταϊβάν — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών υποβληθείσα από εκτελωνιστή — Άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Ρήτρα επιείκειας — Ύπαρξη ειδικής καταστάσεως — Διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία — Εσφαλμένα πιστοποιητικά καταγωγής — Έννοια της "πρόδηλης αμέλειας" — Απόφαση της Επιτροπής κρίνουσα ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή των δασμών»

Στην υπόθεση T-576/11,

Schenker Customs Agency BV, με έδρα το Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους J. Biermasz και A. Jansen, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από την L. Keppenne και τον F. Wilman, στη συνέχεια, από τους A. Caeiros και B.-R. Killmann, επικουρούμενους από τον Y. Van Gerven, δικηγόρο,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2011) 5208 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2011, με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν δικαιολογείται σε ειδική περίπτωση η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών (υπόθεση REM 01/2010),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse και A. M. Collins (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Νοεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

Καθεστώς αντιντάμπινγκ που έχει εφαρμογή επί των εισαγωγών του προϊόντος glyphosate

1 Το glyphosate είναι μια ουσία που αποτελεί το βασικό συστατικό ζιζανιοκτόνου χρησιμοποιούμενου για την αποψίλωση στον τομέα της γεωργίας καθώς και για τη συντήρηση οικοδομικών συνόλων και βιομηχανικών εκτάσεων.

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1731/97 της Επιτροπής, της 4ης Σεπτεμβρίου 1997, επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 243, σ. 7) προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

3 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 368/98 του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την οριστική είσπραξη του προσωρινά επιβαλλόμενου δασμού (ΕΕ L 47, σ. 1), επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ της τάξεως του 24 % στις ως άνω εισαγωγές.

4 Με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενημέρωσε τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο της «αμοιβαίας συνδρομής», σχετικά με τις υπόνοιές της για την πιθανότητα υπάρξεως παρατυπιών όσον αφορά τις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate στην Ένωση. Το έγγραφο περιείχε πληροφορίες τις οποίες διαβίβασαν οι βελγικές τελωνειακές αρχές σχετικά με εισαγωγές, το 1998 και το 1999, του προϊόντος glyphosate το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο διασαφήσεως ως προερχόμενο από την Ταϊβάν και ως προς το οποίο αποκαλύφθηκε ότι ήταν, στην πραγματικότητα, καταγωγής Κίνας. Το έγγραφο αυτό περιείχε, επίσης, πληροφορίες τις οποίες διαβίβασαν οι γαλλικές τελωνειακές αρχές σχετικά με εισαγωγές του προϊόντος glyphosate ως προς τις οποίες είχαν δηλωθεί εσφαλμένοι δασμολογικοί κωδικοί.

5 Με το ως άνω έγγραφο, η Επιτροπή επισήμανε, επίσης, ότι, βάσει πληροφοριών σχετικών με την παγκόσμια παραγωγή του glyphosate καθώς και βάσει της αναλύσεως των ροών των εισαγωγών του προϊόντος αυτού, είχε υπόνοιες ότι glyphosate παραχθέν στην Κίνα είχε μεταφερθεί σε τρίτες χώρες οι οποίες, καίτοι δεν ήσαν γνωστές ως χώρες που παράγουν glyphosate, εμφαίνονταν, εντούτοις, ως χώρες που εξάγουν glyphosate προς την Ένωση σε τιμές ισοδύναμες με αυτές του glyphosate που παράγεται στην Κίνα. Οι πληροφορίες αυτές αποτέλεσαν, όπως υποστηρίχθηκε, τη βάση των υπονοιών της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) όσον αφορά την πιθανότητα πράξεων μεταφορτώσεως ή ανεπαρκούς μεταποιήσεως που ενδεχομένως είχαν λάβει χώρα στην Ταϊβάν, στην Ταϊλάνδη, στη Σιγκαπούρη και στη Μαλαισία.

6 Το έγγραφο περιελάμβανε κατάλογο των εταιριών των ενεχομένων στις παρατυπίες, τις οποίες γνωστοποίησαν το Βασίλειο του Βελγίου και η Γαλλική Δημοκρατία, καθώς και κατάλογο στον οποίο απαριθμούνταν πλείονες εγκατεστημένες στην Ένωση εταιρίες όσον αφορά τις υπόνοιες που εξέφρασε η Επιτροπή σχετικά με τις εισαγωγές glyphosate στην Ένωση, εταιριών μεταξύ των οποίων συγκαταλεγόταν η εταιρία που ήταν εισαγωγέας του glyphosate το οποίο αφορά η παρούσα υπόθεση.

7 Τέλος, με το έγγραφό της, η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να παρακολουθούν συστηματικά τις εισαγωγές glyphosate και να προβαίνουν σε ελέγχους για τυχόν πλαστά πιστοποιητικά καταγωγής. Η Επιτροπή ζήτησε, επίσης, από τα κράτη μέλη να της διαβιβάζουν αντίγραφα των εμπορικών εγγράφων και των παραστατικών μεταφοράς καθώς και των πιστοποιητικών καταγωγής που αφορούν πράξεις εισαγωγής του glyphosate το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο διασαφήσεως ως καταγόμενο από τη Μαλαισία, από τη Σιγκαπούρη, από την Ταϊλάνδη και από την Ταϊβάν όσον αφορά τα έτη 1998 και 1999.

8 Η Επιτροπή, η οποία επελήφθη αιτήσεως υποβληθείσας στις 26 Μαρτίου 2001 από τον Ευρωπαϊκό Σύνδεσμο Glyphosate [European Glyphosate Association], εξέδωσε, στις 8 Μαΐου 2001, τον κανονισμό (ΕΚ) 909/2001, για την έναρξη έρευνας σχετικά με τη φερόμενη καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 368/98 στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, μέσω των εισαγωγών του glyphosate από τη Μαλαισία ή την Ταϊβάν, και για την υπαγωγή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ L 127, σ. 35).

9 Κατά το πέρας της έρευνας της Επιτροπής, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 163/2002, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που έχει επιβληθεί με τον κανονισμό 368/98 στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate που αποστέλλεται από τη Μαλαισία ή την Ταϊβάν, είτε έχει δηλωθεί ως καταγωγής Μαλαισίας ή Ταϊβάν είτε όχι, και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές από έναν παραγωγό-εξαγωγέα της Μαλαισίας και έναν παραγωγό-εξαγωγέα της Ταϊβάν (ΕΕ L 30, σ. 1).

Διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία του glyphosate, οι οποίες κατατέθηκαν από τη Schenker Customs Agency

10 Μεταξύ της 19ης Φεβρουαρίου 1999 και της 19ης Ιουλίου 2001, η προσφεύγουσα, Schenker Customs Agency BV, κατέθεσε ενώπιον των ολλανδικών τελωνειακών αρχών, ως εκτελωνίστρια, 52 διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία του glyphosate που εισήχθη στην Ένωση.

11 Στο πλαίσιο έμμεσης αντιπροσωπεύσεως, η προσφεύγουσα συνέταξε τις ως άνω διασαφήσεις ιδίω ονόματι κατ' εντολήν της εταιρίας Biermann-Schenker L[da], της οποίας παραγγελιοδότης ήταν η εταιρία που προέβαινε στην εισαγωγή του περί ου ο λόγος glyphosate και που ήταν εγκατεστημένη στην Πορτογαλία (στο εξής: Εισαγωγέας).

12 Σύμφωνα με όλες τις ανωτέρω διασαφήσεις, το glyphosate ήταν καταγωγής Ταϊβάν. Οι εν λόγω διασαφήσεις συντάχθηκαν, ιδίως, βάσει πιστοποιητικών καταγωγής τα οποία είχαν εκδοθεί από εμπορικά επιμελητήρια της Ταϊβάν και τα οποία βεβαίωναν ότι το σχετικό εμπόρευμα ήταν καταγωγής Ταϊβάν, τα δε πιστοποιητικά αυτά παραδόθηκαν από τον Εισαγωγέα στην προσφεύγουσα.

Έλεγχοι εκ μέρους των τελωνειακών αρχών της Πορτογαλίας

13 Μετά την έκδοση της από 14 Δεκεμβρίου 1999 ανακοινώσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής και αφού έλαβαν πληροφορίες εκ μέρους των ολλανδικών τελωνειακών αρχών, οι πορτογαλικές τελωνειακές αρχές διενήργησαν ελέγχους και ζήτησαν πληροφορίες και έγγραφα από τον Εισαγωγέα και από την εταιρία Biermann-Schenker, η οποία ενεργούσε ως εκπρόσωπος του Εισαγωγέα στην Πορτογαλία.

14 Κατόπιν των ελέγχων αυτών, οι πορτογαλικές τελωνειακές αρχές συνήγαγαν, αφενός, ότι τα πιστοποιητικά που βεβαίωναν ότι το σχετικό εμπόρευμα ήταν καταγωγής Ταϊβάν, επί των οποίων στηρίζονταν οι διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία τις οποίες υπέβαλε η προσφεύγουσα, δεν ήσαν αξιόπιστα και, αφετέρου, ότι υφίσταντο έγγραφα που κατεδείκνυαν ότι ο Εισαγωγέας γνώριζε ότι το εισαγόμενο glyphosate ήταν καταγωγής Κίνας. Τα συμπεράσματα αυτά επανελήφθησαν σε μια έκθεση την οποία συνέταξαν οι πορτογαλικές τελωνειακές αρχές και η οποία έφερε ως ημερομηνία τη 18η Οκτωβρίου 2002. Η έκθεση αυτή διαβιβάστηκε στην OLAF, η οποία τη διαβίβασε στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές στις 8 Νοεμβρίου 2002.

Κλιμάκιο της OLAF

15 Κατόπιν αιτήματος, ιδίως, των ολλανδικών αρχών, συγκροτήθηκε κλιμάκιο ελέγχου. Το κλιμάκιο αυτό απαρτιζόταν από εκπροσώπους της OLAF και ορισμένων άλλων κρατών μελών.

16 Το κλιμάκιο της OLAF μετέβη στην Ταϊβάν από τις 18 Μαρτίου έως την 1η Απριλίου 2003 προκειμένου να διεξαγάγει έρευνες σχετικά με τις εξαγωγές προς την Ένωση του glyphosate το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο διασαφήσεως ως καταγόμενο από την Ταϊβάν, αλλά ως προς το οποίο υπήρχαν υπόνοιες ότι ήταν καταγωγής Κίνας. Στην έκθεση του ως άνω κλιμακίου, η οποία φέρει ως ημερομηνία τη 2α Ιουνίου 2003, διαπιστώνεται ότι το glyphosate που εισήχθη στην Ένωση από τον Εισαγωγέα, ως προς το οποίο οι υποβληθείσες από την προσφεύγουσα διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ανέφεραν την Ταϊβάν ως τόπο καταγωγής, ήταν, στην πραγματικότητα, καταγωγής Κίνας.

17 Στην ως άνω έκθεση αποσαφηνίζεται ότι το glyphosate είχε μεταφερθεί από την Κίνα, μέσω Χονγκ Κονγκ, στον ευρισκόμενο στην Ταϊβάν λιμένα Kaohsiung, από όπου τα εμπορεύματα είχαν κατευθυνθεί εκ νέου προς την Ένωση, μέσω νέας φορτωτικής («bill of lading») και πιστοποιητικών καταγωγής τα οποία είχαν ληφθεί από το Εμπορικό Επιμελητήριο της Ταϊβάν και από το Εμπορικό Επιμελητήριο στην Ταϊβάν — Εμπορικό Επιμελητήριο της Ταϊπέι βάσει ψευδών δηλώσεων σχετικά με την καταγωγή των εμπορευμάτων.

Διαδικασία την οποία έχουν κινήσει οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές

18 Στις 30 Ιουλίου, στις 3 Αυγούστου, στις 30 Νοεμβρίου και στις 14 Δεκεμβρίου 2001, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές προέβησαν σε ελέγχους αφορώντες την προσφεύγουσα. Στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών, οι εν λόγω τελωνειακές αρχές διαπίστωσαν ότι, για την πλειονότητα των εισαγωγών του glyphosate που αποτέλεσαν αντικείμενο αναλύσεως, το σχετικό εμπόρευμα είχε φορτωθεί στην Κίνα και είχε αποσταλεί με πλοίο στο Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες) διερχόμενο μέσω Ταϊβάν.

19 Κατά το πέρας των ως άνω ελέγχων, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές συνήγαγαν ότι το glyphosate, περί του οποίου πρόκειται, ήταν, στην πραγματικότητα, καταγωγής Κίνας και όχι Ταϊβάν και, κατά συνέπεια, υπέκειτο σε δασμούς αντιντάμπινγκ που προβλέπονται από τον κανονισμό 368/98. Η έκθεση, στην οποία περιελήφθησαν τα συμπεράσματα αυτά, εκδόθηκε από τις ολλανδικές τελωνειακές αρχές στις 21 Φεβρουαρίου 2002. Στην εν λόγω έκθεση τονίζεται, ιδίως, ότι κατά το πέρας των ελέγχων έλαβε χώρα συζήτηση με τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας στις 11 Φεβρουαρίου 2002 και ότι, όταν ο επιθεωρητής τελωνείων ζήτησε από τους εν λόγω εκπροσώπους να εκθέσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικώς προς τα πορίσματα των ελέγχων και τις ενδεχόμενες συνέπειες καθώς και σχετικώς προς τυχόν τροποποιήσεις που αυτοί θα μπορούσαν να προτείνουν συναφώς, οι εν λόγω εκπρόσωποι δεν έδωσαν απάντηση, τονίζοντας ότι ανέμεναν τα πορίσματα μιας εσωτερικής έρευνας.

20 Στις 13 Φεβρουαρίου, στις 2 Μαΐου και στις 2 Ιουλίου 2002, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές εξέδωσαν επτά πράξεις επιβολής δασμών απευθυνόμενες στην προσφεύγουσα όσον αφορά συνολικό ποσό ύψους 1 696 303,17 ευρώ, που αντιστοιχούσε σε δασμούς αντιντάμπινγκ σχετικούς με τις εισαγωγές του glyphosate ως προς το οποίο οι διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία είχαν υποβληθεί από την προσφεύγουσα μεταξύ της 19ης Φεβρουαρίου 1999 και της 19ης Ιουλίου 2001.

21 Στις 9 Δεκεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας), αίτηση προς τις ολλανδικές τελωνειακές αρχές με αντικείμενο τη διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ, των οποίων οι πράξεις επιβολής είχαν απευθυνθεί στην προσφεύγουσα. Οι τελευταίες αυτές αρχές αρνήθηκαν να προβούν στην εν λόγω διαγραφή στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 και επικύρωσαν την εκ μέρους τους άρνηση στις 6 Σεπτεμβρίου 2005.

22 Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά των εν λόγω αποφάσεων των ολλανδικών τελωνειακών αρχών ενώπιον του Rechtbank te Haarlem (Πρωτοδικείου του Haarlem, Κάτω Χώρες), το οποίο τις επικύρωσε με αποφάσεις της 4ης Δεκεμβρίου 2006.

23 Η προσφεύγουσα άσκησε έφεση κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου του Haarlem ενώπιον του Gerechthof te Amsterdam (Εφετείου του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες). Με τις από 18 Δεκεμβρίου 2008 αποφάσεις του, το Εφετείο του Άμστερνταμ (τμήμα εκδικάσεως τελωνειακών διαφορών), κρίνοντας ότι η κατάσταση της προσφεύγουσας ήταν συγκρίσιμη με αυτήν επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2008, C.A.S. κατά Επιτροπής (C-204/07 P, Συλλογή, EU:C:2008:446), και ότι, καίτοι η προσφεύγουσα είχε επιδείξει αμέλεια όσον αφορά ορισμένα στοιχεία, δεν ήταν δυνατό να της προσαφθούν δόλιες ενέργειες ή πρόδηλη αμέλεια, εκτίμησε ότι ήταν επιβεβλημένο να διαβιβασθεί στην Επιτροπή η αίτηση διαγραφής των δασμών, δυνάμει του άρθρου 905 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1, στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός). Κατά συνέπεια, το Εφετείο του Άμστερνταμ έκρινε την έφεση βάσιμη, εξαφάνισε τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου του Haarlem και ακύρωσε τις βαλλόμενες αποφάσεις των τελωνειακών αρχών με τις οποίες είχε απορριφθεί η διαγραφή των τελωνειακών δασμών και ζήτησε από τις εν λόγω αρχές να διαβιβάσουν τον σχετικό φάκελο στην Επιτροπή.

24 Με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 2010, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές διαβίβασαν τον σχετικό φάκελο στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού, ζητώντας από το εν λόγω θεσμικό όργανο να λάβει θέση επί του ζητήματος αν δικαιολογείται, δυνάμει του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών που απαιτήθηκε να καταβάλει η προσφεύγουσα.

25 Δυνάμει του άρθρου 906α του εκτελεστικού κανονισμού, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με την πρόθεσή της να λάβει αρνητική απόφαση όσον αφορά την αίτηση της προσφεύγουσας περί διαγραφής των εισαγωγικών δασμών και της γνωστοποίησε τις αντιρρήσεις της. Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των αντιρρήσεων αυτών την 1η Ιουνίου 2011.

26 Με τις παρατηρήσεις της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η συμπεριφορά των ολλανδικών αρχών και των αρχών της Ταϊβάν καθώς και της ίδιας της Επιτροπής την περιήγαγε σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη πρόδηλης αμέλειας λόγω, ιδίως, των τιμολογίων που μνημονεύουν πρόσθετα μεταφορικά έξοδα και των εγγράφων που περιλαμβάνουν αναφορές περί φορτώσεως του glyphosate από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

27 Κατόπιν μακράς αλληλογραφίας και παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών εκ μέρους της προσφεύγουσας και των ολλανδικών τελωνειακών αρχών, και κατόπιν της εξετάσεως εκ μέρους της ομάδας πραγματογνωμόνων που προβλέπεται από το άρθρο 907 του εκτελεστικού κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 27 Ιουλίου 2011, την απόφαση C(2011) 5208 τελικό, με την οποία διαπιστώθηκε ότι δεν δικαιολογούνταν σε ειδική περίπτωση η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών (υπόθεση REM 01/2010) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

28 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέτασε τις δύο προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού, ήτοι, αφενός, το γεγονός ότι ο υπόχρεος πρέπει να βρίσκεται σε ειδική κατάσταση σε σχέση με άλλους επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα και, αφετέρου, το ότι πρέπει να μην υπάρχει δόλος ή πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του υποχρέου, για να καταστεί δυνατή η έγκριση της διαγραφής των δασμών.

29 Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, πρώτον, η Επιτροπή συνήγαγε ότι η προσφεύγουσα δεν βρισκόταν σε ειδική κατάσταση ως εκ του λόγου ότι οι αρχές της Ταϊβάν είχαν εκδώσει εσφαλμένα πιστοποιητικά καταγωγής, εφόσον τα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης υποθέσεως εμπίπτουν στον τομέα των δασμών αντιντάμπινγκ της Ένωσης, στο πλαίσιο του οποίου οι αρχές των τρίτων χωρών ουδόλως έχουν αρμοδιότητα. Δεύτερον, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η συμπεριφορά, την οποία η ίδια επέδειξε, δεν περιήγαγε, επίσης, την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση, εφόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν υπείχε καμία υποχρέωση να ειδοποιεί τους υποχρέους σχετικά με την ύπαρξη καταστάσεων όπως η επίμαχη εν προκειμένω. Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, τον Δεκέμβριο του 1999, είχε ενημερώσει τα κράτη μέλη σχετικά με το γεγονός ότι είχε υπόνοιες περί απάτης όσον αφορά την εισαγωγή του glyphosate και ότι, το 2003, η OLAF είχε αποστείλει κλιμάκιο στην Ταϊβάν. Τρίτον, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η συμπεριφορά των ολλανδικών αρχών, οι οποίες δεν είχαν πραγματική γνώση των σχετικών με τις εισαγωγές του glyphosate παρατυπιών πριν από τις επίμαχες εισαγωγές και πριν υποβληθούν οι επίμαχες διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, δεν περιήγαγε την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση.

30 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, η Επιτροπή επισήμανε ότι η εφαρμοστέα, εν προκειμένω, νομοθεσία δεν ήταν ιδιαιτέρως περίπλοκη. Επιπλέον, επισήμανε ότι η προσφεύγουσα ήταν σχετικώς πεπειραμένη ως εδραιωμένη εκτελωνίστρια η οποία είχε ήδη υποβάλει και άλλες διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία όσον αφορά εισαγωγές του προϊόντος glyphosate κατά το παρελθόν, επίσης προελεύσεως Κίνας. Εξάλλου, το εν λόγω θεσμικό όργανο εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να βεβαιωθεί για την ακρίβεια του περιεχομένου των διασαφήσεων που είχε υποβάλει, δεδομένου ότι δεν είχε διατυπώσει αμφιβολίες ως προς την πραγματική καταγωγή του glyphosate, υπό το πρίσμα των τιμολογίων κατά τα οποία το προϊόν είχε ως σημείο αφετηρίας τη Σαγκάη (Κίνα) και τις ανακολουθίες που καθιστούσαν πλημμελή τα εκδοθέντα από τα εμπορικά επιμελητήρια της Ταϊβάν πιστοποιητικά καταγωγής. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν είχε επιδείξει την επιμέλεια που συνήθως απαιτείται να επιδεικνύει ένας επαγγελματίας εκτελωνιστής και ότι, επομένως, δεν επληρούτο εν προκειμένω η δεύτερη προϋπόθεση για να καταστεί δυνατή η έγκριση της διαγραφής των δασμών.

31 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε ότι δεν δικαιολογούνταν η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών η οποία είχε ζητηθεί.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

32 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Νοεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

33 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου μεταβλήθηκε, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έκτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.

34 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

35 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 19ης Νοεμβρίου 2014.

36 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να αποφανθεί ότι δικαιολογείται η διαγραφή των δασμών των οποίων απαιτήθηκε η καταβολή·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

37 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, παραιτήθηκε από το δεύτερο αίτημά της, τούτο δε σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

38 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

39 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως. Οι πέντε πρώτοι λόγοι ακυρώσεως στηρίζονται στην παράβαση του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα την οποία τέλεσε, όπως υποστηρίζεται, η Επιτροπή, καθόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο, εκτιμώντας κακώς ότι η προσφεύγουσα δεν βρισκόταν σε ειδική κατάσταση και ότι η προσφεύγουσα είχε επιδείξει πρόδηλη αμέλεια, αποφάσισε εσφαλμένως ότι δεν δικαιολογούνταν η διαγραφή των δασμών, την οποία είχε ζητήσει η προσφεύγουσα. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον στην εν λόγω απόφαση δεν λαμβάνονται υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και οι περιστάσεις που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις όσον αφορά τη διαδικασία διαγραφής των εισαγωγικών δασμών

40 Πρέπει να υπογραμμιστεί ο εξαιρετικός χαρακτήρας του μηχανισμού που προβλέπεται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα, όπως αυτός αποσαφηνίζεται και εξειδικεύεται διεξοδικά στο άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού.

41 Κατά το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα, «[η] επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών [...] δασμών είναι δυνατή σε περιπτώσεις [...] οι οποίες προκύπτουν από περιστάσεις που δεν συνεπάγονται ούτε δόλο ούτε πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου».

42 Η ως άνω διάταξη συγκεκριμενοποιείται στο άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει ότι οι αρχές του κράτους μέλους, οι οποίες παραλαμβάνουν την αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών, τη διαβιβάζουν στην Επιτροπή για να ληφθεί απόφαση επ' αυτής σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία, όταν η εν λόγω αίτηση «συνοδεύεται από αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις για τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή [πρόδηλη] αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου».

43 Έχει κριθεί ότι η διαδικασία διαγραφής ή επιστροφής των εισαγωγικών δασμών απέβλεπε, μεταξύ άλλων, στον σκοπό που συνίσταται στο να περιορίζεται η καταβολή εκ των υστέρων των δασμών στις περιπτώσεις όπου ήταν δικαιολογημένη και συμβιβαζόταν με τις θεμελιώδεις αρχές, όπως είναι η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, Συλλογή, EU:C:1999:548, σκέψη 54, και διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 2009, Agrar-Invest-Tatschl κατά Επιτροπής, C-552/08 P, Συλλογή, EU:C:2009:605, σκέψη 52).

44 Επιπλέον, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ο εν λόγω μηχανισμός επιστροφής ή διαγραφής των δασμών αποτελεί μια γενική ρήτρα επιείκειας, η οποία αποσκοπεί, ιδίως, στην κάλυψη των εξαιρετικών καταστάσεων (βλ. απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2006, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods κατά Επιτροπής, T-382/04, EU:T:2006:369, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ως εκ

τούτου, η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών δασμών, που μπορούν να επιτραπούν μόνον υπό τις προϋποθέσεις και στις περιπτώσεις που προβλέπονται ειδικώς, αποτελούν εξαίρεση από το σύνηθες καθεστώς εισαγωγών και εξαγωγών και, κατά συνέπεια, οι προβλέπουσες μια τέτοια επιστροφή ή μια τέτοια διαγραφή διατάξεις πρέπει να ερμηνεύονται στενά (απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Berel κ.λπ., C-78/10, Συλλογή, EU:C:2011:93, σκέψη 46· βλ. απόφαση Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, EU:T:2006:369, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

45 Όσον αφορά την προϋπόθεση που σχετίζεται με την ύπαρξη ειδικής καταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, η ύπαρξη της εν λόγω καταστάσεως αποδεικνύεται όταν από τις σχετικές περιστάσεις προκύπτει ότι ο υπόχρεος βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους άλλους επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα και ότι, αν δεν συνέτρεχαν οι περιστάσεις αυτές, δεν θα είχε υποστεί τη ζημία που απορρέει από την εκ των υστέρων βεβαίωση των εισαγωγικών δασμών (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις της 25ης Φεβρουαρίου 1999, Trans-Ex-Import, C-86/97, Συλλογή, EU:C:1999:95, σκέψη 22, και της 19ης Φεβρουαρίου 1998, Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, T-42/96, Συλλογή, EU:T:1998:40, σκέψη 132).

46 Επιπλέον, προκειμένου να διευκρινισθεί αν οι σχετικές περιστάσεις συνιστούν ειδική κατάσταση, μη ενέχουσα πρόδηλη αμέλεια ή δόλο του ενδιαφερομένου, η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη το σύνολο των πραγματικών στοιχείων που ασκούν επιρροή [όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1430/79 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1979, περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/015, σ. 162), βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, Hyper κατά Επιτροπής, T-205/99, Συλλογή, EU:T:2002:189, σκέψη 93].

47 Ακριβώς υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να εξετασθούν οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα των διαδίκων στην υπό κρίση υπόθεση.

Επί των πέντε πρώτων λόγων ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται από παράβαση του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα

Επί της υπάρξεως ειδικής καταστάσεως

48 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε, η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διατυπώνοντας την εκτίμηση ότι η προσφεύγουσα δεν βρισκόταν σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, αφενός, λόγω του ότι οι ολλανδικές αρχές είχαν εκδώσει πράξεις επιβολής δασμών χωρίς προηγούμενη ακρόαση της προσφεύγουσας και είχαν εισπράξει όψιμα τους εισαγωγικούς δασμούς από τον Εισαγωγέα και, αφετέρου, εξαιτίας του ότι η προσφεύγουσα υπαγόταν στο καθεστώς της εγκατεστημένης στις Κάτω Χώρες εκτελωνίστριας, στοιχείο το οποίο, κατά τη χρονική περίοδο εκείνη, επαγόταν, εκ των πραγμάτων, την υποχρέωση της προσφεύγουσας να ενεργεί στο πλαίσιο έμμεσης αντιπροσωπεύσεως του εν λόγω πελάτη.

49 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι οι διατάξεις της ρήτρας επιείκειας, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα και από το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού, έχουν ως μόνο σκοπό την απαλλαγή των επιχειρηματιών, όταν συντρέχουν ορισμένες ιδιαίτερες περιστάσεις και εφόσον δεν υπάρχει πρόδηλη αμέλεια ή δόλος, από την υποχρέωση καταβολής των δασμών που οφείλουν, και όχι να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ίδια την αρχή του απαιτητού της τελωνειακής οφειλής ή τη σχετική με αυτό διαδικασία. Συγκεκριμένα, η εφαρμογή του ουσιαστικού τελωνειακού δικαίου της Ένωσης εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών τελωνειακών αρχών [απόφαση της 6ης Ιουλίου 1993, CT Control (Rotterdam) και JCT Benelux κατά Επιτροπής, C-121/91 και C-122/91, Συλλογή, EU:C:1993:285, σκέψη 45]. Οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι αρχές αυτές, κατ' εφαρμογήν του εν λόγω δικαίου, μπορούν να προσβληθούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων δυνάμει του άρθρου 243 του τελωνειακού κώδικα, τα δε εθνικά δικαστήρια δύνανται να υποβάλουν το ζήτημα

στην κρίση του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ (αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 1998, Kia Motors και Broekman Motorships κατά Επιτροπής, T-195/97, Συλλογή, EU:T:1998:181, σκέψη 36, και της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, Ricosmos κατά Επιτροπής, T-53/02, Συλλογή, EU:T:2005:311, σκέψη 165).

50 Ως εκ τούτου, ο υπόχρεος που ζητεί την ακύρωση αποφάσεως εκδοθείσας από την Επιτροπή κατά το πέρας της προβλεπόμενης από το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού διαδικασίας μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς μόνο λόγους ακυρώσεως ή επιχειρήματα με τα οποία διώκεται να αποδειχθεί ότι υφίσταται ειδική κατάσταση ή ότι δεν υπήρξε εκ μέρους του πρόδηλη αμέλεια ή δόλος. Ο υπόχρεος δεν μπορεί να προβάλει, έναντι της αποφάσεως αυτής, λόγους ακυρώσεως ή επιχειρήματα με τα οποία διώκεται να αποδειχθεί το παράνομο των αποφάσεων των αρμοδίων εθνικών αρχών με τις οποίες υποχρεώθηκε στην καταβολή των επίμαχων δασμών (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, διάταξη της 28ης Φεβρουαρίου 2012, Schneider España de Informática κατά Επιτροπής, T-153/10, EU:T:2012:94, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

51 Εν προκειμένω, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το ότι οι ολλανδικές αρχές απηύθηναν ορισμένες πράξεις επιβολής δασμών στην προσφεύγουσα χωρίς να της έχουν παράσχει, προηγουμένως, τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει λυσιτελώς τις παρατηρήσεις της αποσκοπεί, κατ' ουσίαν, στο να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της διαδικασίας την οποία έχουν κινήσει οι εν λόγω αρχές και, επομένως, τις πράξεις επιβολής δασμών που αποτέλεσαν απόρροια της εν λόγω διαδικασίας. Το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα προέβαλε ενώπιον της Επιτροπής το επιχείρημα αυτό προκειμένου να αποδείξει ότι βρισκόταν σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα δεν ασκεί επιρροή συναφώς, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είναι αρμόδια, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού, να εξετάζει τη νομιμότητα των αποφάσεων των εθνικών τελωνειακών αρχών. Επομένως, το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

52 Εξάλλου, οι πράξεις επιβολής δασμών τις οποίες απηύθυναν οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές στην προσφεύγουσα αποτελούν απλώς τη γνωστοποίηση προς την προσφεύγουσα της εκ των υστέρων βεβαιώσεως, εκ μέρους των εν λόγω αρχών, μιας υφιστάμενης τελωνειακής οφειλής η οποία, δυνάμει του άρθρου 201, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα, γεννήθηκε κατά το χρονικό σημείο της αποδοχής των διασαφήσεων τις οποίες υπέβαλε η προσφεύγουσα. Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 201, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα, η προσφεύγουσα ήταν ο οφειλέτης του συνολικού ποσού του χρέους, συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγικών δασμών που δεν είχαν εισπραχθεί λόγω του ότι είχαν συνταχθεί διασαφήσεις οι οποίες μνημόνευαν την Ταϊβάν ως χώρα καταγωγής του εισαγόμενου glyphosate, ενώ η πραγματική χώρα καταγωγής ήταν η Κίνα, και ενώ, επομένως, το προϊόν αυτό υπέκειτο σε δασμούς αντιντάμπινγκ.

53 Ως εκ τούτου, εφόσον οι εκ των υστέρων έλεγχοι παρείχαν τη δυνατότητα να συναχθεί ότι η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν ήταν εσφαλμένη, οι εθνικές τελωνειακές αρχές όφειλαν, κατ' αρχήν, να προβούν στην εκ των υστέρων είσπραξη των δασμών που δεν είχαν εισπραχθεί κατά την εισαγωγή (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Μαΐου 1996, Faroe Seafood κ.λπ., C-153/94 και C-204/94, Συλλογή, EU:C:1996:198, σκέψη 16).

54 Επιπλέον, από την έκθεση της 21ης Φεβρουαρίου 2002, την οποία συνέταξαν οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές κατά το πέρας των αφορώντων την προσφεύγουσα ελέγχων που διενεργήθηκαν στις 30 Ιουλίου, στις 3 Αυγούστου, στις 30 Νοεμβρίου και στις 14 Δεκεμβρίου 2001, προκύπτει ότι έλαβε χώρα στις 11 Φεβρουαρίου 2002 συζήτηση, κατά το πέρας της έρευνας, με τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας. Από την ως άνω έκθεση προκύπτει, επίσης, ότι ο επιθεωρητής κάλεσε τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας να υποβάλουν παρατηρήσεις και ότι οι τελευταίοι τόνισαν ότι ανέμεναν τα πορίσματα εσωτερικής έρευνας. Ωστόσο, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ουδεμία απάντηση στις ερωτήσεις του επιθεωρητή διαβιβάσθηκε εν συνεχεία στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές.

55 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με το εκπρόθεσμο των πράξεων επιβολής δασμών τις οποίες εξέδωσαν οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές και οι οποίες απευθύνονταν στον Εισαγωγέα, διαπιστώνεται ότι τα εν λόγω επιχειρήματα αποσκοπούν, κατ' ουσίαν, στο να τεθούν υπό αμφισβήτηση οι αποφάσεις τις οποίες έλαβαν οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές και οι οποίες εμπίπτουν στην εφαρμογή του ουσιαστικού τελωνειακού δικαίου και όχι στη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού, για τη διεξαγωγή της οποίας είναι αρμόδια η Επιτροπή. Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη προς αμφισβήτηση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

56 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 201, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα, οφειλέτης των εισαγωγικών δασμών είναι ο διασαφιστής και, σε περίπτωση αντιπροσώπευσης, οφειλέτης των εισαγωγικών δασμών είναι επίσης το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου κατατίθεται η διασάφηση. Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 213 του τελωνειακού κώδικα, σε περίπτωση περισσοτέρων οφειλετών για την αυτή τελωνειακή οφειλή, υπέχουν όλοι αλληλέγγυα υποχρέωση για την πληρωμή της εν λόγω οφειλής. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές ότι προέβησαν στην έκδοση των πράξεων επιβολής δασμών εις βάρος της προσφεύγουσας ως εκτελωνίστριας και, επομένως, ως οφειλέτριας του τελωνειακού χρέους. Το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές προέβησαν μεταγενεστέρως στην έκδοση των πράξεων επιβολής δασμών εις βάρος του Εισαγωγέα δεν ασκεί επιρροή. Όσον αφορά το γεγονός ότι ο Εισαγωγέας πτώχευσε χωρίς να έχουν καταβληθεί οι δασμοί που αναγράφονται στις πράξεις επιβολής δασμών, τις οποίες εξέδωσαν οι τελωνειακές αρχές, και χωρίς να δύναται η προσφεύγουσα να στραφεί κατ' αυτού, τούτο αποτελεί μέρος των κινδύνων που είναι σύμφυτοι με την άσκηση της δραστηριότητας του εκτελωνιστή. Εξ αυτών απορρέει ότι η έκδοση, το 2003, των πράξεων επιβολής δασμών, οι οποίες απευθύνονταν στον Εισαγωγέα, και οι περιστάσεις που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα συναφώς δεν δύνανται να περιάγουν την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

57 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το γεγονός ότι, δυνάμει του εφαρμοστέου επί των εκτελωνιστών καθεστώτος στις Κάτω Χώρες, αυτή όφειλε να ενεργεί ως έμμεσος αντιπρόσωπος του Εισαγωγέα την περιήγαγε σε ειδική κατάσταση, διαπιστώνεται ότι το καθεστώς αυτό εμπίπτει στις τελωνειακού δικαίου διαδικασίες, όπως αυτές ρυθμίζονται στις Κάτω Χώρες.

58 Πάντως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα, η αντιπροσώπευση ενώπιον των τελωνειακών αρχών για τη διεκπεραίωση των πράξεων και των διατυπώσεων που προβλέπονται από τον κώδικα μπορεί να είναι άμεση, όταν ο αντιπρόσωπος ενεργεί επ' ονόματι και για λογαριασμό τρίτου, ή έμμεση, όταν ο αντιπρόσωπος ενεργεί ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό τρίτου. Κατά την ίδια διάταξη, τα κράτη μέλη μπορούν να επιφυλαχθούν του δικαιώματος να ορίσουν ότι οι διασαφήσεις στην επικράτειά τους πρέπει να συντάσσονται από εκτελωνιστή που ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα στο αντίστοιχο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, το εφαρμοστέο καθεστώς στις Κάτω Χώρες, το οποίο προβλέπει τόσο την άμεση όσο και την έμμεση αντιπροσώπευση, στηρίζεται σε μία από τις δυνατότητες που παρέχονται στα κράτη μέλη από τον ίδιο τον τελωνειακό κώδικα. Δεδομένου ότι το καθεστώς αυτό, το οποίο προβλέπει ειδικές προϋποθέσεις όταν οι διασαφήσεις υποβάλλονται από εκτελωνιστή εγκατεστημένο στη χώρα αυτή, είναι εφαρμοστέο επί όλων των εκτελωνιστών που είναι εγκατεστημένοι στις Κάτω Χώρες, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι το εν λόγω καθεστώς την περιάγει σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

59 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

60 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η συμπεριφορά των εμπορικών επιμελητηρίων της Ταϊβάν, τα οποία εξέδωσαν εσφαλμένα πιστοποιητικά καταγωγής, την περιήγαγε σε ειδική κατάσταση.

61 Δυνάμει του άρθρου 62 του τελωνειακού κώδικα, εναπόκειται στον διασαφιστή να προσκομίσει τα αναγκαία έγγραφα και τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία προς τον σκοπό της εφαρμογής, εκ μέρους των τελωνειακών αρχών, του ενδεδειγμένου τελωνειακού καθεστώτος, επίσης στην περίπτωση που υπάρχουν δασμοί αντιντάμπινγκ που θα πρέπει να επιβληθούν σε συνάρτηση με την καταγωγή των εμπορευμάτων.

62 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί η νομολογία ότι η εμπιστοσύνη ως προς το κύρος των πιστοποιητικών καταγωγής που αποδεικνύονται ψευδή, πλαστογραφημένα ή μη έγκυρα δεν συνιστά, αυτή καθαυτήν, ειδική κατάσταση που θα δικαιολογούσε τη διαγραφή των δασμών (διάταξη της 1ης Ιουλίου 2010, DSV Road κατά Επιτροπής, C-358/09 P, EU:C:2010:398, σκέψη 81· βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 13ης Νοεμβρίου 1984, Van Gend & Loos και Expeditiebedrijf Bosman κατά Επιτροπής, 98/83 και 230/83, Συλλογή, EU:C:1984:342, σκέψη 13, και της 10ης Μαΐου 2001, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-186/97, T-187/97, T-190/97 έως T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 έως T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 και T-147/99, Συλλογή, EU:T:2001:133, σκέψη 234). Συγκεκριμένα, οι εκ των υστέρων έλεγχοι θα καθίσταντο κατά μέγα μέρος άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας στην περίπτωση που η χρησιμοποίηση ψευδών πιστοποιητικών θα μπορούσε, αυτή καθαυτήν, να δικαιολογήσει την έγκριση της διαγραφής. Η αντίθετη λύση θα μπορούσε να ανακόψει τον ζήλο των επιχειρηματιών και να υποχρεώσει το δημόσιο ταμείο να αναλάβει έναν κίνδυνο τον οποίο φέρουν ιδίως οι επιχειρηματίες (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 1996, SEIM, C-446/93, Συλλογή, EU:C:1996:10, σκέψη 45).

63 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές ενός κράτους μέλους προβαίνουν στην εκ των υστέρων είσπραξη τελωνειακών δασμών οσάκις αποδεικνύεται ότι πιστοποιητικά καταγωγής δεν ισχύουν, κατόπιν ελέγχου που διενήργησαν μεταγενεστέρως οι αρχές της χώρας αυτής, αποτελεί συνήθη εμπορικό κίνδυνο τον οποίο κάθε συνετός επιχειρηματίας που γνωρίζει τη ρύθμιση πρέπει να λαμβάνει υπόψη (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση Hyper κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, EU:T:2002:189, σκέψη 114 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

64 Πρέπει, επίσης, να υπομνηστεί ότι, όσον αφορά τους επιβαλλόμενους με κανονισμό της Επιτροπής ή του Συμβουλίου δασμούς αντιντάμπινγκ επί προϊόντων προελεύσεως τρίτης χώρας, οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας ουδόλως έχουν συμμετοχή στην εφαρμογή ενός τέτοιου κανονισμού και δεν ανατίθενται σ' αυτές κανενός είδους καθήκοντα ελέγχου ή εποπτείας, κατά τρόπον ώστε ο υπόχρεος να μπορεί να θεωρήσει ότι οι αρχές αυτές θα ήσαν «αρμόδιες» για πτυχές που εμπίπτουν στη σχετική νομοθεσία της Ένωσης.

65 Εν προκειμένω, οι συνταχθείσες από την προσφεύγουσα διασαφήσεις μνημόνευαν την Ταϊβάν ως χώρα καταγωγής του glyphosate που επρόκειτο να αποτελέσει αντικείμενο εισαγωγής. Προς στοιχειοθέτηση των εν λόγω διασαφήσεων όσον αφορά την καταγωγή του glyphosate, η προσφεύγουσα προέβαλε την ύπαρξη πιστοποιητικών καταγωγής τα οποία εκδόθηκαν από εμπορικά επιμελητήρια της Ταϊβάν και τα οποία της διαβιβάστηκαν από τον Εισαγωγέα. Κατόπιν ελέγχων που διενήργησαν εκ των υστέρων οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές, προέκυψε ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά δεν παρείχαν βεβαίωση ως προς την πραγματική καταγωγή του glyphosate που αποτέλεσε αντικείμενο εισαγωγής. Πάντως, το γεγονός ότι αποδείχθηκε ότι δεν ισχύουν τα εν λόγω πιστοποιητικά δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περίσταση που περιάγει την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση. Το γεγονός ότι ο διασαφιστής στηρίχθηκε στα ως άνω πιστοποιητικά προκειμένου να αποδειχθεί η καταγωγή των εμπορευμάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο διασαφήσεως ενώπιον των τελωνειακών αρχών αποτελεί επιλογή του διασαφιστή προκειμένου αυτός να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να προβεί σε δήλωση, ενώπιον των τελωνειακών αρχών, σχετικά με την καταγωγή των εισαγωγών. Η επιλογή αυτή επάγεται κινδύνους οι οποίοι είναι σύμφυτοι με τη δραστηριότητα του εκτελωνιστή και τους οποίους, ως εκ τούτου, πρέπει να φέρει ο εν λόγω εκτελωνιστής και όχι το δημόσιο ταμείο. Εάν, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, θεωρηθεί ότι οι περιστάσεις αυτές περιάγουν τον υπόχρεο σε ειδική κατάσταση δικαιολογούσα τη διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ, οι επιχειρηματίες ουδόλως θα είχαν συμφέρον να βεβαιώνονται ως προς τον αληθή χαρακτήρα των διασαφήσεων και των εγγράφων που υποβάλλονται προς τις τελωνειακές αρχές.

66 Οι προηγηθείσες εκτιμήσεις δεν μπορούν να τεθούν εν αμφιβόλω από αποφάσεις της Επιτροπής τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα και με τις οποίες κρίθηκε, στο πλαίσιο ενός προτιμησιακού καθεστώτος, ότι η διαγραφή δικαιολογούνταν από το γεγονός ότι οι αρχές τρίτης χώρας, οι οποίες ήσαν ειδικώς εξουσιοδοτημένες δυνάμει του καθεστώτος αυτού, είχαν εκδώσει ψευδή πιστοποιητικά καταγωγής επί πλείονα έτη χωρίς να έχει λάβει χώρα κανένας έλεγχος εκ των υστέρων και χωρίς να έχουν ενημερωθεί σχετικώς οι εισαγωγείς, οι οποίοι δεν είχαν ενεργήσει κατά τρόπο που να ενέχει δόλο ή αμέλεια.

67 Συγκεκριμένα, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι ως άνω αποφάσεις ελήφθησαν στο πλαίσιο καθεστώτων προτιμησιακής δασμολογικής μεταχειρίσεως και οι εκτιμήσεις, οι οποίες περιλαμβάνονται στις ως άνω αποφάσεις όσον αφορά τα έγγραφα των αρχών των τρίτων χωρών, δεν μπορούν να τύχουν κατ' αναλογίαν εφαρμογής επί των περιστάσεων της προκειμένης υποθέσεως, οι οποίες δεν ανάγονται στην εφαρμογή ενός τέτοιου καθεστώτος, αλλά στην επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.

68 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν αποδείχθηκε, εν προκειμένω, σε ποιον βαθμό και βάσει ποιου ερείσματος τα εμπορικά επιμελητήρια, τα οποία εξέδωσαν, όπως υποστηρίχθηκε, τα σχετικά πιστοποιητικά καταγωγής, μπορούν να θεωρηθούν ως αρμόδιες αρχές ως προς το ζήτημα αυτό.

69 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί η νομολογία ότι, στο πλαίσιο ενός μη προτιμησιακού καθεστώτος, επίσης οσάκις επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, ουδεμία συνέπεια μπορεί να συναχθεί από την έκδοση, εκ μέρους των αρχών τρίτης χώρας, ενός πιστοποιητικού σχετικά με τη μη προτιμησιακή καταγωγή των σχετικών εμπορευμάτων (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, HIT Trading και Berkman Forwarding κατά Επιτροπής, T-191/09, EU:T:2010:535, σκέψη 43).

70 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

71 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η συμπεριφορά της, η οποία ενείχε, κατά την προσφεύγουσα, παράβαση των υποχρεώσεών της περί συντονισμού και περί εποπτείας ως προς τις έρευνες που διεξήχθησαν εν προκειμένω, δεν περιήγαγε την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

72 Πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την εφαρμογή των επιβληθέντων με τον κανονισμό 368/98 δασμών αντιντάμπινγκ των οποίων η καταστρατήγηση είχε ως συνέπεια την επιβολή δασμών εκ μέρους των ολλανδικών τελωνειακών αρχών, οι αρμοδιότητες της Επιτροπής είναι πιο περιορισμένες από εκείνες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση C.A.S. κατά Επιτροπής, σκέψη 23 ανωτέρω (EU:C:2008:446), απόφαση την οποία επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, στην ως άνω υπόθεση, η Επιτροπή υπείχε ειδικές υποχρεώσεις επιβαλλόμενες δυνάμει συμφωνίας συνδέσεως με τρίτη χώρα, η οποία προέβλεπε, επίσης, προνόμια υπέρ αυτής προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις. Πάντως, η υποχρέωση επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ επί των σχετικών εισαγωγών βαρύνει, κυρίως, τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών. Ωστόσο, η Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών και του παραγώγου δικαίου της Ένωσης, γενικότερα, και ως έχουσα σημαίνοντα ρόλο όσον αφορά τον έλεγχο της εφαρμογής του τελωνειακού δικαίου της Ένωσης, ειδικότερα, υπέχει υποχρεώσεις συντονισμού και εποπτείας, ιδίως στο πλαίσιο ερευνών σχετικά με δυνητικές παραβάσεις.

73 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, ευθύς εξ αρχής, γνωστοποίησε στα κράτη μέλη, στις 14 Δεκεμβρίου 1999, στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής, τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της σχετικά με την πιθανότητα καταστρατηγήσεως των δασμών αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών του προϊόντος glyphosate καταγωγής Κίνας.

74 Εν συνεχεία, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 13 έως 15 ανωτέρω, η Επιτροπή, ιδίως μέσω της OLAF, παρέσχε συνδρομή στις πορτογαλικές και στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές όσον αφορά τις έρευνές τους, συντονίζοντας τις προσπάθειές τους, συμπεριλαμβανομένης της εκ μέρους της διαβιβάσεως στις εν λόγω τελωνειακές αρχές σχετικών πληροφοριών προερχομένων από τις έρευνες. Οι εν λόγω εργασίες συντονισμού έδωσαν λαβή για τον σχηματισμό του κλιμακίου έρευνας της OLAF το οποίο μετέβη στην Ταϊβάν.

75 Τέλος, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 909/2001, για την έναρξη της έρευνάς της σχετικά με την καταστρατήγηση των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν επί του προϊόντος glyphosate καταγωγής Κίνας. Κατά το πέρας της έρευνας αυτής, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 163/2002, για την επέκταση των δασμών αντιντάμπινγκ, που έχουν επιβληθεί επί του προϊόντος glyphosate καταγωγής Κίνας, και επί των εισαγωγών του προϊόντος glyphosate που προέρχεται από την Ταϊβάν και τη Μαλαισία.

76 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, από τα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης υποθέσεως προκύπτει ότι εκινούντο διαδικασίες από την Επιτροπή ή με την υποστήριξη της Επιτροπής αμέσως μόλις αποκαλύπτονταν, κατά το πέρας των διαφόρων σταδίων των διεξαχθεισών από τις εθνικές αρχές και από την OLAF ερευνών, πληροφορίες σχετικά με πιθανή καταστρατήγηση.

77 Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, μεταξύ των κατ' αυτόν τον τρόπο επιβαλλομένων στην Επιτροπή υποχρεώσεων, δεν συγκαταλέγεται υποχρέωση του εν λόγω θεσμικού οργάνου να ενημερώνει τους εισαγωγείς ή τους εκτελωνιστές σχετικά με τα πληροφοριακά στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ούτε να τους ειδοποιεί οσάκις έχει αμφιβολίες ως προς τις πράξεις που αυτοί διενεργούν, όπως έχει αναγνωρισθεί από τη νομολογία (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Hyper κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, EU:T:2002:189, σκέψη 126). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της σχετικά με την εποπτεία και τον συντονισμό στο πλαίσιο της υλοποιήσεως του κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, ο οποίος είναι εφαρμοστέος εν προκειμένω.

78 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή κίνησε τις έρευνες τις οποίες διεξήγαγαν οι εθνικές αρχές στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής, διαβιβάζοντας, με την από 14 Δεκεμβρίου 1999 ανακοίνωσή της προς τα κράτη μέλη, τις πληροφορίες που είχε λάβει σχετικά με μεμονωμένες παρατυπίες που είχαν γνωστοποιηθεί από δύο κράτη μέλη καθώς και εκφράζοντας τις υπόνοιες που είχε κατά το χρονικό σημείο εκείνο, βάσει των γενικών πληροφοριών τις οποίες είχε στη διάθεσή της.

79 Το γεγονός ότι οι 52 διασαφήσεις της προσφεύγουσας υποβλήθηκαν πριν ολοκληρωθούν οι διάφορες έρευνες των εθνικών αρχών και της OLAF δεν μπορεί να λογίζεται ότι καθιστά πλημμελή τη συμπεριφορά της Επιτροπής εν προκειμένω.

80 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ορθώς συνήγαγε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η συμπεριφορά της δεν είχε περιαγάγει την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση, κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

81 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

82 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι αυτή δεν είχε περιέλθει σε ειδική κατάσταση λόγω του ότι οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές είχαν αντιδράσει όψιμα και δεν είχαν επιδείξει πνεύμα προσήκουσας συνεργασίας στο πλαίσιο των ερευνών σχετικά με τις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate.

83 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι, οσάκις οι τελωνειακές αρχές όντως δεν τελούν εν γνώσει της υπάρξεως παρατυπιών σχετικών με εισαγωγές και οσάκις δεν ανέχονται σκόπιμα τη συνέχιση των εν λόγω παρατυπιών προκειμένου να τις εξαλείψουν με

περισσότερο ενδεδειγμένο τρόπο, το γεγονός ότι οι εν λόγω αρχές αποδέχονται τις διασαφήσεις τις σχετικές με τις ως άνω εισαγωγές δεν δύναται να περιαγάγει τον υπόχρεο σε ειδική κατάσταση, κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση HIT Trading και Berkman Forwarding κατά Επιτροπής, σκέψη 69 ανωτέρω, EU:T:2010:535, σκέψεις 101 και 102).

84 Εν προκειμένω, πρώτον, από το έγγραφο της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1999 προκύπτει ότι το θεσμικό αυτό όργανο είχε στη διάθεσή του ορισμένες γενικές πληροφορίες και παραδείγματα περιπτώσεων τα οποία παρασχέθηκαν από τις βελγικές και τις γαλλικές αρχές και τα οποία διαβίβασε στα κράτη μέλη, ακριβώς προκειμένου οι εν λόγω αρχές να μπορέσουν να διεξαγάγουν έρευνες και να αποκαλύψουν την ύπαρξη πράξεων καταστρατηγήσεως που ενδεχομένως έχουν τελεσθεί.

85 Διαπιστώνεται ότι, με το έγγραφό της, η Επιτροπή κάλεσε τις εθνικές αρχές να επαγρυπνούν και να συλλέγουν συμπληρωματικές πληροφορίες. Ωστόσο, καίτοι στο ως άνω έγγραφο συμπεριελήφθη ένας κατάλογος εταιριών που ήσαν εισαγωγείς του προϊόντος glyphosate, από το περιεχόμενο του ως άνω εγγράφου δεν προέκυπταν αρκούντως συγκεκριμένες ενδείξεις σχετικά με συγκεκριμένες εταιρίες, ενδείξεις που θα δικαιολογούσαν την ανάληψη εκ μέρους των εθνικών αρχών ειδικών και άμεσων ενεργειών αναφορικά προς τις εν λόγω εταιρίες ή κατά πράξεων τις οποίες έχουν τελέσει οι εν λόγω εταιρίες.

86 Δεύτερον, εν προκειμένω, δεν αποτελούν επίμαχα ζητήματα ούτε τα προτιμησιακά καθεστώτα ούτε οι πράξεις στο πλαίσιο συμφωνιών συνδέσεως ή Συνθηκών που προβλέπουν ειδικά συστήματα εποπτείας τα οποία πρέπει να εφαρμόζονται από τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με τέτοια καθήκοντα. Βεβαίως, στο πλαίσιο εισαγωγών που υπόκεινται σε γενικό καθεστώς, επί των οποίων επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, τόσο η Επιτροπή όσο και οι εθνικές τελωνειακές αρχές υπέχουν υποχρέωση επιμέλειας και εποπτείας προς τον σκοπό εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης. Ωστόσο, μια τέτοια υποχρέωση δεν συνεπάγεται ότι, στην περίπτωση που υφίστανται πληροφορίες όπως αυτές που περιέχονται στο έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1999, οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να προβαίνουν σε επιτόπιους και συστηματικούς ελέγχους όλων των αποσταλέντων δεμάτων του προϊόντος glyphosate τα οποία αφικνούνται στα τελωνεία της Ένωσης όσον αφορά τις εταιρίες που μνημονεύονται στο ως άνω έγγραφο. Οι τελωνειακές αρχές δεν ήσαν, επίσης, υποχρεωμένες να ειδοποιούν σχετικώς τις εν λόγω εταιρίες, λαμβανομένης υπόψη της γενικής φύσεως των περιλαμβανομένων στο ως άνω έγγραφο πληροφοριών.

87 Αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στην απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, De Haan (C-61/98, Συλλογή, EU:C:1999:393), τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως δεν παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθεί ότι οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές, κατόπιν του από 14 Δεκεμβρίου 1999 εγγράφου της Επιτροπής, είχαν συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με παρατυπίες που διαπιστώθηκαν ως προς τις υποβληθείσες από την προσφεύγουσα διασαφήσεις και ότι, παρά ταύτα, οι ως άνω τελωνειακές αρχές επέτρεψαν σκόπιμα στην τελευταία να εξακολουθεί να υποβάλλει τις εν λόγω διασαφήσεις. Εξάλλου, από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι οι τελωνειακές αρχές, που έχουν πληροφορηθεί το ενδεχόμενο απάτης, δεν υπέχουν υποχρέωση να προειδοποιήσουν έναν επιχειρηματία σχετικά με το ότι αυτός θα μπορούσε να καταστεί οφειλέτης τελωνειακών δασμών λόγω της απάτης αυτής, ακόμη και όταν ο εν λόγω επιχειρηματίας ενήργησε καλόπιστα (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση De Haan, προπαρατεθείσα, EU:C:1999:393, σκέψη 36).

88 Τρίτον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές διενήργησαν την πρώτη επιθεώρηση που αφορούσε την προσφεύγουσα στις 30 Ιουλίου 2001, ορισμένες ημέρες μετά την υποβολή, στις 19 Ιουλίου, της τελευταίας εκ των επιδίκων διασαφήσεων. Πάντως, όπως προκύπτει από την έκθεση των αρχών αυτών της 21ης Φεβρουαρίου 2002, μόνον αφού οι αρχές αυτές διενήργησαν ελέγχους αφορώντες την προσφεύγουσα διαπίστωσαν τις παρατυπίες που έδωσαν λαβή για την έκδοση των επίμαχων πράξεων επιβολής δασμών.

89 Από τη δικογραφία προκύπτει, επίσης, ότι οι πληροφορίες που συγκέντρωσαν οι ολλανδικές αρχές κατά τη διάρκεια των ερευνών, τις οποίες διεξήγαγαν, διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή, η οποία τις διαβίβασε, εν συνεχεία, στις πορτογαλικές τελωνειακές αρχές. Ομοίως, ακριβώς κατόπιν αιτήματος των ολλανδικών τελωνειακών αρχών άρχισε η διεξαγωγή της έρευνας εκ μέρους της OLAF, συμπεριλαμβανομένου του σχηματισμού του κλιμακίου το οποίο μετέβη στην Ταϊβάν. Τα στοιχεία αυτά καταμαρτυρούν τον ενεργό ρόλο που διαδραμάτισαν οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές μέσω των δικών τους ερευνών σχετικώς προς τις καταστρατηγήσεις, για τις οποίες υπήρχαν υπόνοιες, καθώς και κατόπιν συντονισμού με άλλες τελωνειακές αρχές και με την OLAF.

90 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε ότι η συμπεριφορά των ολλανδικών τελωνειακών αρχών δεν είχε περιαγάγει την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

91 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

92 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή ουδόλως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εκτίμησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι κανένα από τα στοιχεία, τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα, δεν ήταν ικανό να την περιαγάγει σε ειδική κατάσταση και ότι, επομένως, δεν επληρούτο, εν προκειμένω, η πρώτη από τις δύο σωρευτικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα.

Επί της υπάρξεως δολίων ενεργειών ή πρόδηλης αμέλειας

93 Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, στρέφεται, κατ' ουσίαν, κατά της εκ μέρους της Επιτροπής εκτιμήσεως σχετικά με τη φερόμενη ως έλλειψη επιμέλειας της προσφεύγουσας, βάσει της οποίας η Επιτροπή συνήγαγε ότι δεν επληρούτο, εν προκειμένω, η δεύτερη από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα.

94 Από το άρθρο 905, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι, προς τον σκοπό της εξετάσεως των προϋποθέσεων που προβλέπονται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα, η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει σε ανάλυση όλων των κρισίμων στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με τη συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου επιχειρηματία, ιδίως δε της επαγγελματικής πείρας του, της καλής πίστης και της επιμέλειας που αυτός επέδειξε.

95 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί η πάγια νομολογία ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν υφίσταται πρόδηλη αμέλεια, κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, η περιπλοκότητα των διατάξεων των οποίων η παράβαση οδηγεί στη γένεση τελωνειακής οφειλής, καθώς και η επαγγελματική πείρα και η επιμέλεια του εμπλεκόμενου επιχειρηματία (βλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, Common Market Fertilizers κατά Επιτροπής, T-134/03 και T-135/03, Συλλογή, EU:T:2005:339, σκέψη 135 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

96 Υπό το πρίσμα των ως άνω αρχών, πρέπει να εξετασθούν τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή κατά την εκ μέρους της ανάλυση σχετικά με τη δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

97 Δεδομένου ότι δεν αμφισβητήθηκε η έλλειψη περιπλοκότητας των εφαρμοστέων εν προκειμένω κανόνων δικαίου, την οποία έλαβε υπόψη της η Επιτροπή, πρέπει να εξετασθούν τα δύο άλλα κριτήρια που έλαβε υπόψη του το θεσμικό αυτό όργανο με την προσβαλλόμενη απόφαση.

98 Όσον αφορά το σχετικό με την πείρα του επιχειρηματία κριτήριο, πρέπει να εξετάζεται αν πρόκειται ή όχι για επιχειρηματία του οποίου η επαγγελματική δραστηριότητα συνίσταται ουσιαστικώς στην πραγματοποίηση εισαγωγών και εξαγωγών και αν έχει αποκτήσει ήδη κάποια πείρα στον τομέα αυτόν (απόφαση Common Market Fertilizers κατά Επιτροπής, σκέψη 95 ανωτέρω, EU:T:2005:339, σκέψη 140).

99 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή στο σημείο 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς να αντικρουσθεί από την προσφεύγουσα, η δεύτερη είναι εταιρία δραστηριοποιούμενη στον τομέα του εκτελωνισμού από το 1971, γεγονός που την καθιστά πεπειραμένο επιχειρηματία ως προς την πραγματοποίηση εξαγωγών και εισαγωγών προς την Ένωση. Εξ αυτών απορρέει ότι οι ιδιομορφίες του καθεστώτος των δασμών αντιντάμπινγκ δεν είναι δυνατό να της είναι άγνωστες, πολλώ μάλλον εφόσον το ειδικό καθεστώς, το οποίο είναι εφαρμοστέο εν προκειμένω, δεν παρουσιάζει καμία ιδιαίτερη περιπλοκότητα, όπως διαπιστώθηκε από την Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση.

100 Εξάλλου, όπως τόνισε η Επιτροπή στο σημείο 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα, κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο αυτή υπέβαλε τις επίδικες διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, είχε ήδη συντάξει διασαφήσεις σχετικά με την εισαγωγή glyphosate, περιλαμβανομένης και της εισαγωγής glyphosate προελεύσεως Κίνας για λογαριασμό του ίδιου πελάτη όπως και στην προκειμένη υπόθεση, ήτοι του Εισαγωγέα. Η Επιτροπή τονίζει επίσης, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 1997, λίγο μετά την έναρξη ισχύος, στις 6 Σεπτεμβρίου 1997, του κανονισμού 1731/97 για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές glyphosate προελεύσεως Κίνας, η προσφεύγουσα συνέταξε, τρεις φορές, για λογαριασμό του Εισαγωγέα ορισμένες διασαφήσεις σχετικά με την εισαγωγή glyphosate προελεύσεως Σιγκαπούρης.

101 Επομένως, η Επιτροπή ορθώς θεώρησε την προσφεύγουσα ως πεπειραμένο επιχειρηματία προς τον σκοπό της εφαρμογής του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

102 Όσον αφορά την εξέταση της επιμέλειας που επέδειξε, όπως υποστηρίχθηκε, η προσφεύγουσα, πρέπει να επισημανθεί, ευθύς εξ αρχής, ότι από το άρθρο 62 του τελωνειακού κώδικα απορρέει ότι οι διασαφήσεις που υποβάλλονται ενώπιον τελωνειακών αρχών πρέπει να περιλαμβάνουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και όλα τα αναγκαία έγγραφα για να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς υπό το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων. Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 199 του εκτελεστικού κανονισμού καθώς και του παραρτήματός του 37, η κατάθεση σε τελωνείο διασάφησης υπογεγραμμένης από τον διασαφιστή ισοδυναμεί με ανάληψη υποχρεώσεως όσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων που περιλαμβάνονται στη διασάφηση και τη γνησιότητα των επισυναπτόμενων εγγράφων.

103 Εξάλλου, από το καθεστώς έμμεσης αντιπροσωπεύσεως, όπως αυτό προβλέπεται από το άρθρο 5 του τελωνειακού κώδικα, απορρέει ότι ο έμμεσος αντιπρόσωπος, εφόσον αυτός ενεργεί ιδίω ονόματι, έστω και αν αυτός ενεργεί για λογαριασμό τρίτου, είναι υπεύθυνος για τις διασαφήσεις τις οποίες υποβάλλει προς τις τελωνειακές αρχές.

104 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι ένας εκτελωνιστής, από την ίδια τη φύση των καθηκόντων του, αναλαμβάνει την ευθύνη τόσο για την πληρωμή των εισαγωγικών δασμών όσο και για το νομότυπο των εγγράφων που υποβάλλει στις τελωνειακές αρχές [αποφάσεις CT Control (Rotterdam) και JCT Benelux κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, EU:C:1993:285, σκέψη 37, και της 18ης Ιανουαρίου 2000, Mehibas Dordtselaan κατά Επιτροπής, T-290/97, Συλλογή, EU:T:2000:8, σκέψη 83].

105 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τα ακόλουθα στοιχεία. Πρώτον, η Επιτροπή επισήμανε, στα σημεία 56 και 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές είχαν διαπιστώσει, στο πλαίσιο των ελέγχων που

διενήργησαν στα γραφεία της προσφεύγουσας, ότι ορισμένα τιμολόγια τα οποία αφορούσαν μεταφορικά έξοδα και τα οποία ανέφεραν ως λιμένα αναχωρήσεως τη Σαγκάη, στην Κίνα, είχαν επισυναφθεί σε παράρτημα των διασαφήσεων που έφεραν ως ημερομηνία, αντιστοίχως, την 8η Μαΐου, την 26η Ιουνίου και την 24η Αυγούστου 2000. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι τα ως άνω τιμολόγια αφορούν έξοδα που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της εισαγωγής του glyphosate που αποτελεί το αντικείμενο των διασαφήσεων περί των οποίων πρόκειται και ότι τα ως άνω τιμολόγια περιλαμβάνουν μνεία της Σαγκάης ως λιμένα αναχωρήσεως. Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το αν πρόκειται για έξοδα έναρξης λειτουργίας ή για μεταφορικά έξοδα κατά κυριολεξία, στο μέτρο που εξ αυτών προκύπτει απερίφραστα ότι το glyphosate είχε ως σημείο αναχωρήσεως τον λιμένα της Σαγκάης.

106 Δεύτερον, η Επιτροπή τόνισε, στο σημείο 58 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ορισμένοι κατάλογοι δεμάτων, τους οποίους συνέταξαν εταιρίες εγκατεστημένες στην Κίνα, είχαν επισυναφθεί στις τρεις διασαφήσεις της 22ας Αυγούστου 2000. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι οι εν λόγω κατάλογοι δεμάτων αντιστοιχούν στις ίδιες αποστολές δεμάτων glyphosate με αυτές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο των ως άνω διασαφήσεων και ως προς τις οποίες έχουν ληφθεί, αφενός, φορτωτικές που ανέφεραν τον λιμένα Kaohsiung (Ταϊβάν) ως τόπο παραλαβής και ως λιμένα φορτώσεως και, αφετέρου, πιστοποιητικά καταγωγής εκδοθέντα από το Εμπορικό Επιμελητήριο της Ταϊβάν. Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι τρεις αυτές διασαφήσεις αναφέρουν την Κίνα ως χώρα αποστολής του εμπορεύματος, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα.

107 Τρίτον, η Επιτροπή υπογράμμισε, στο σημείο 61 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη ανακολουθιών ως προς τα πιστοποιητικά καταγωγής, οι οποίες εντοπίσθηκαν, όπως υποστηρίχθηκε, στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών που διεκπεραιώθηκαν στις Κάτω Χώρες. Συγκεκριμένα, από τον φάκελο που συνέταξαν οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές καθώς και από τα αντίγραφα των επιδίκων πιστοποιητικών καταγωγής που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά ενέχουν ανακολουθίες, όπως είναι η έλλειψη ημερομηνιών ή αριθμών πρωτοκόλλου, η ύπαρξη ταυτόσημων αριθμών πρωτοκόλλου για πιστοποιητικά τα οποία φέρουν διαφορετικές ημερομηνίες, η ύπαρξη αριθμών πρωτοκόλλου που παρατίθενται επαλλήλως σε ένα και το αυτό πιστοποιητικό ή η παράθεση της ενδείξεως «πρωτότυπο» επισημανθείσας με σφραγίδα, ενδείξεως η οποία εμφαίνεται μόνο σε ορισμένα πιστοποιητικά.

108 Τέλος, όπως τόνισε η Επιτροπή στο σημείο 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε υποβάλει διασαφήσεις για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία του προϊόντος glyphosate προελεύσεως Κίνας για λογαριασμό του Εισαγωγέα πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 1731/97, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του καταγόμενου από τη χώρα αυτή προϊόντος glyphosate, ενώ ακριβώς, λίγο έπειτα από την ημερομηνία αυτή, ο Εισαγωγέας προέβη σε αλλαγή της χώρας από την οποία εισήγε το προϊόν glyphosate.

109 Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στην Επιτροπή το ότι αυτή εκτίμησε, υπό το πρίσμα των προηγηθέντων στοιχείων, ότι ένας εδραιωμένος εκτελωνιστής, όπως η προσφεύγουσα, όφειλε, τουλάχιστον, να έχει αμφιβολίες ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος glyphosate που αποτελούσε αντικείμενο εισαγωγής.

110 Εξάλλου, εάν η προσφεύγουσα, όπως διατείνεται η ίδια, δεν έχει καν εξετάσει ή δεν είχε καν πρόσβαση στα τιμολόγια και στους καταλόγους δεμάτων που σχετίζονταν με τις σχετικές διασαφήσεις πριν υποβάλει τις διασαφήσεις αυτές στις τελωνειακές αρχές, ενώ, δυνάμει του άρθρου 199 του εκτελεστικού κανονισμού, αυτή είναι υπεύθυνη, ως διασαφιστής, για την ακρίβεια των στοιχείων που περιλαμβάνονται στις διασαφήσεις αυτές, η έλλειψη επιμέλειάς της θα ήταν ακόμη σοβαρότερη. Συναφώς, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, οι διαδικασίες που ακολουθούνται στο εσωτερικό της προσφεύγουσας προκειμένου να δοθεί συνέχεια στις διασαφήσεις και να συγκεντρωθούν τα σχετικά ενημερωτικά στοιχεία καθώς και οι ιδιομορφίες της εταιρικής διαρθρώσεως του ομίλου της δεν

μπορούν να αποτελούν λόγους που θα δικαιολογούσαν απαλλαγή της προσφεύγουσας από τις υποχρεώσεις που είναι σύμφυτες με τα καθήκοντα του εκτελωνιστή με συνακόλουθη επιβάρυνση του προϋπολογισμού της Ένωσης.

111 Αν μη τι άλλο, στην περίπτωση που η προσφεύγουσα είχε λάβει ενημερωτικά στοιχεία σχετικά με διασαφήσεις τις οποίες είχε ήδη υποβάλει από τα οποία προέκυπτε ότι είχαν δηλωθεί ανακριβή δεδομένα, ιδίως όσον αφορά την καταγωγή του εισαγόμενου εμπορεύματος, αυτή θα μπορούσε να προβεί σε διόρθωση των εν λόγω διασαφήσεων ή να λάβει μέτρα προς αποφυγή επαναλήψεως των ανακριβειών.

112 Ομοίως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το γεγονός ότι υπέβαλε τις διασαφήσεις μόνον κατόπιν οδηγιών του πελάτη της και βάσει των ενημερωτικών στοιχείων που αυτός της είχε παράσχει, δεδομένου ότι η ακρίβεια και ο αληθής χαρακτήρας των διασαφήσεων αποτελούν αποκλειστικώς θέμα ευθύνης της προσφεύγουσας ως εκτελωνίστριας. Συγκεκριμένα, όπως απορρέει από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 104 νομολογία, ένας εκτελωνιστής δεν μπορεί να οχυρώνεται πίσω από τις ενέργειες του πελάτη του προς δικαιολόγηση της διαγραφής των εισαγωγικών δασμών.

113 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αποσκοπούν στην εξομοίωση της σχετικής με την έλλειψη πρόδηλης αμέλειας ή δολίων ενεργειών προϋποθέσεως, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα, με την έννοια της ανωτέρας βίας πρέπει να απορριφθούν λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της προβλεπομένης από το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού διατάξεως και, αφετέρου, της προπαρατεθείσας στη σκέψη 95 νομολογίας, που πλαισιώνουν τα κρίσιμα στοιχεία για την ανάλυση της προϋποθέσεως αυτής.

114 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων το Εφετείο του Άμστερνταμ εξαφάνισε τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου του Haarlem. Συγκεκριμένα, κατά τις εκτιμήσεις αυτές, εναπόκειται στην Επιτροπή να λάβει θέση, δυνάμει του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού, ως προς το αν δικαιολογείται η διαγραφή των δασμών η οποία ζητήθηκε. Ως εκ τούτου, το προαναφερθέν Εφετείο αποφαίνεται ότι ο σχετικός φάκελος πρέπει να διαβιβασθεί στην Επιτροπή. Πάντως, η εκτίμηση της νομιμότητας της αποφάσεως, την οποία έλαβε αυτό το θεσμικό όργανο, εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου.

115 Εξ αυτών απορρέει ότι η Επιτροπή, ασκώντας την εξουσία εκτιμήσεως την οποία έχει και λαμβανομένων υπόψη όλων των κρισίμων στοιχείων της προκειμένης υποθέσεως, ιδίως όσον αφορά την έλλειψη περιπλοκότητας των επίμαχων κανόνων δικαίου, την πείρα της προσφεύγουσας και τις ενδείξεις που καταδεικνύουν έλλειψη επιμέλειας της προσφεύγουσας, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι εκτίμησε ότι δεν επληρούτο εν προκειμένω η δεύτερη προϋπόθεση η οποία προβλέπεται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα και η οποία σχετίζεται με την έλλειψη πρόδηλης αμέλειας ή δολίων ενεργειών.

116 Επομένως, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

117 Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά ορισμένα στοιχεία τα οποία είχε προβάλει η προσφεύγουσα, ιδίως σχετικά με τη συμπεριφορά της Επιτροπής, των ολλανδικών αρχών και των αρχών της Ταϊβάν.

118 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της οικείας πράξεως και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη αυτή, κατά τρόπον ώστε οι μεν

ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, το δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2009, Επιτροπή κατά Ιταλίας και Wam, C-494/06 P, Συλλογή, EU:C:2009:272, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

119 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε ανάλυση των επιχειρημάτων που είχε προβάλει η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις τις οποίες είχε υποβάλει προς το ως άνω θεσμικό όργανο την 1η Ιουνίου 2011 και οι οποίες συνοψίσθηκαν στη σκέψη 26 ανωτέρω.

120 Συγκεκριμένα, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποσαφήνισε για ποιον λόγο έκρινε ότι η συμπεριφορά της δεν είχε περιαγάγει την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση. Ως εκ τούτου, το ως άνω θεσμικό όργανο αναφέρθηκε στην ανυπαρξία υποχρεώσεως που θα του επέβαλλε να ασκεί εποπτεία στην εκ μέρους των εμπορικών επιμελητηρίων της Ταϊβάν έκδοση πιστοποιητικών ή να ενημερώνει τους εισαγωγείς του προϊόντος glyphosate σχετικά με τις υπόνοιές του. Το ως άνω θεσμικό όργανο εξέθεσε, επίσης, τη συνεργασία μεταξύ αυτού και των εθνικών τελωνειακών αρχών στο πλαίσιο των ερευνών που διεξήχθησαν σχετικά με τις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate. Η Επιτροπή έλαβε θέση, επίσης, επί των παρατηρήσεων του Εφετείου του Άμστερνταμ όσον αφορά τη νομολογία του Δικαστηρίου.

121 Η Επιτροπή εξέθεσε επίσης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι ούτε η συμπεριφορά των εμπορικών επιμελητηρίων της Ταϊβάν ούτε αυτή των ολλανδικών αρχών είχαν περιαγάγει την προσφεύγουσα σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

122 Επιπλέον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή προέβη σε ανάλυση των στοιχείων που αυτή θεωρούσε ως κρίσιμα προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν επληρούτο η δεύτερη προϋπόθεση που προβλέπεται από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα, προβάλλοντας, ιδίως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν είχε επιδείξει την επιμέλεια που αναμένεται να επιδεικνύει ένας εδραιωμένος επαγγελματίας εκτελωνιστής.

123 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση εκθέτει σαφώς τη συλλογιστική βάσει της οποίας η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν βρισκόταν σε ειδική κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα και ότι δεν επληρούτο η προβλεπόμενη από το εν λόγω άρθρο προϋπόθεση που σχετίζεται με την έλλειψη πρόδηλης αμέλειας ή δολίων ενεργειών εκ μέρους του ενδιαφερομένου.

124 Επομένως, ο έκτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

125 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

126 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Schenker Customs Agency BV στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Απριλίου 2015.

(υπογραφές)